

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 1075

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 19 decembrie 2018

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
311.		314.	5
— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2018 pentru stabilirea condițiilor de introducere pe piață a benzinei și motorinei, de introducere a unui mecanism de monitorizare și reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră și de stabilire a metodelor de calcul și de raportare a reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră și pentru modificarea și completarea Legii nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie	2	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 61/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2004 privind asigurarea continuității asistenței medicale primare prin centrele de permanență	5
1.247.		1.250.	5
— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2018 pentru stabilirea condițiilor de introducere pe piață a benzinei și motorinei, de introducere a unui mecanism de monitorizare și reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră și de stabilire a metodelor de calcul și de raportare a reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră și pentru modificarea și completarea Legii nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie	2-3	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 61/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2004 privind asigurarea continuității asistenței medicale primare prin centrele de permanență	5
		★	
312.		315.	6
— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 117/2017 privind stabilirea măsurilor în vederea asigurării mecanismelor și a resurselor financiare necesare returnării donațiilor colectate pentru achiziționarea unui bun aparținând patrimoniului cultural național mobil clasat în categoria tezaurul patrimoniului cultural național mobil	3	— Lege pentru modificarea art. 5 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și a cetățenilor Confederației Elvețiene	6
1.248.		1.251.	6
— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 117/2017 privind stabilirea măsurilor în vederea asigurării mecanismelor și a resurselor financiare necesare returnării donațiilor colectate pentru achiziționarea unui bun aparținând patrimoniului cultural național mobil clasat în categoria tezaurul patrimoniului cultural național mobil	3-4	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea art. 5 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și a cetățenilor Confederației Elvețiene	6
		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
313.		Decizia nr. 545 din 18 septembrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3—5 și art. 9 din Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului	7-10
1.249.		Decizia nr. 555 din 18 septembrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26, art. 28 și art. 29 din Decretul-lege nr. 115/1938 pentru unificarea dispozițiilor privitoare la cărțile funciare, cu modificările ulterioare, precum și a prevederilor art. 72 alin. (2) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996	11-14
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
313.		3.741.	15
— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 81/2018 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor	4	— Ordin al ministrului finanțelor publice privind aprobarea Ghidului solicitantului elaborat în baza Hotărârii Guvernului nr. 807/2014 pentru instituirea unor scheme de ajutor de stat având ca obiectiv stimularea investițiilor cu impact major în economie și a Ghidului de plată elaborat în baza Hotărârii Guvernului nr. 807/2014 pentru instituirea unor scheme de ajutor de stat având ca obiectiv stimularea investițiilor cu impact major în economie	15
1.249.			
— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 81/2018 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor	4		
		★	

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2018 pentru stabilirea condițiilor de introducere pe piață a benzinei și motorinei, de introducere a unui mecanism de monitorizare și reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră și de stabilire a metodelor de calcul și de raportare a reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră și pentru modificarea și completarea Legii nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80 din 13 septembrie 2018 pentru stabilirea condițiilor de introducere pe piață a benzinei și motorinei, de introducere a unui mecanism de monitorizare și reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră și de stabilire a metodelor de calcul și de raportare a reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră și pentru modificarea și completarea Legii nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 803 din 19 septembrie 2018, cu următoarele modificări:

1. La articolul 3 alineatul (3), litera b) va avea următorul cuprins:

„b) de la data de 1 ianuarie 2019, benzina cu un conținut de biocarburant de minimum 8% în totalul volumului comercializat către consumatorii finali într-un an calendaristic.”

2. La articolul 5, alineatele (2) și (3) vor avea următorul cuprins:

„(2) Pentru realizarea obiectivului prevăzut la art. 9 alin. (1), furnizorii de carburanți comercializează către consumatorul final motorină astfel încât în totalul volumului comercializat într-un an calendaristic să fie inclus un conținut de biocarburanți de minimum 6,5%.

(3) Cu informarea prealabilă a autorității competente, prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), de la data de 1 ianuarie 2019, pentru asigurarea protejării în condiții de iarnă severă a motoarelor cu aprindere prin compresie prezente pe anumite categorii de vehicule, utilaje, echipamente și/sau nave care prezintă limitări tehnice de utilizare a combustibililor prevăzuți la alin. (1), se poate utiliza un conținut minim de biocarburant astfel încât punctul maxim de distilare de 65% la 250°C pentru motorină diesel și motorină să fie înlocuit cu un punct maxim de distilare de 10% (vol/vol) la 180°C.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 17 decembrie 2018.
Nr. 311.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2018 pentru stabilirea condițiilor de introducere pe piață a benzinei și motorinei, de introducere a unui mecanism de monitorizare și reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră și de stabilire a metodelor de calcul și de raportare a reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră și pentru modificarea și completarea Legii nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2018 pentru stabilirea condițiilor de introducere pe piață a

benzinei și motorinei, de introducere a unui mecanism de monitorizare și reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră și de stabilire a metodelor de calcul și de raportare a reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră și pentru modificarea și completarea Legii nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 17 decembrie 2018.
Nr. 1.247.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 117/2017 privind stabilirea măsurilor în vederea asigurării mecanismelor și a resurselor financiare necesare returnării donațiilor colectate pentru achiziționarea unui bun aparținând patrimoniului cultural național mobil clasat în categoria tezaurul patrimoniului cultural național mobil

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117 din 28 decembrie 2017 privind stabilirea măsurilor în vederea asigurării mecanismelor și a resurselor financiare necesare returnării donațiilor colectate pentru achiziționarea unui bun aparținând patrimoniului cultural național mobil clasat în categoria tezaurul patrimoniului cultural național mobil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1043 din 29 decembrie 2017.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

PREȘEDINTELE SENATULUI
**CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON
POPESCU-TĂRICEANU**

București, 17 decembrie 2018.
Nr. 312.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 117/2017 privind stabilirea măsurilor în vederea asigurării mecanismelor și a resurselor financiare necesare returnării donațiilor colectate pentru achiziționarea unui bun aparținând patrimoniului cultural național mobil clasat în categoria tezaurul patrimoniului cultural național mobil

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 117/2017 privind stabilirea măsurilor în vederea asigurării

mecanismelor și a resurselor financiare necesare returnării donațiilor colectate pentru achiziționarea unui bun aparținând patrimoniului cultural național mobil clasat în categoria tezaurul patrimoniului cultural național mobil și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 17 decembrie 2018.
Nr. 1.248.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 81/2018 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 81 din 13 septembrie 2018 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 792 din 17 septembrie 2018.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

PREȘEDINTELE SENATULUI
**CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON
POPESCU-TĂRICEANU**

București, 17 decembrie 2018.
Nr. 313.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 81/2018 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 81/2018 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 17 decembrie 2018.
Nr. 1.249.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 61/2018 pentru modificarea și completarea Legii
nr. 263/2004 privind asigurarea continuității
asistenței medicale primare prin centrele de permanență**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 61 din 12 iulie 2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2004 privind asigurarea continuității asistenței medicale primare prin centrele de permanență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 602 din 13 iulie 2018.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

PREȘEDINTELE SENATULUI
**CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON
POPESCU-TĂRICEANU**

București, 17 decembrie 2018.
Nr. 314.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 61/2018 pentru modificarea și
completarea Legii nr. 263/2004 privind asigurarea continuității
asistenței medicale primare prin centrele de permanență**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 61/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2004 privind asigurarea continuității asistenței medicale primare prin centrele de permanență și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 17 decembrie 2018.
Nr. 1.250.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru modificarea art. 5 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2005
privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene,
Spațiului Economic European și a cetățenilor Confederației Elvețiene**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — La articolul 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și a cetățenilor Confederației Elvețiene, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 774 din 2 noiembrie 2011, cu modificările și completările ulterioare, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Viza de intrare pentru persoanele prevăzute la alin. (2) se acordă, la cerere, de misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României, cu aprobarea prealabilă a Centrului Național de Vize din cadrul Ministerului Afacerilor Externe, fără plata taxelor consulare, în cel mai scurt termen și pe baza unei proceduri accelerate. Documentele necesare pentru eliberarea vizei de intrare se stabilesc prin norme metodologice, aprobate prin hotărâre a Guvernului.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

FLORIN IORDACHE

PREȘEDINTELE SENATULUI

CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 17 decembrie 2018.

Nr. 315.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea art. 5 alin. (3)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2005
privind libera circulație pe teritoriul României
a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene,
Spațiului Economic European și a cetățenilor
Confederației Elvețiene**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea art. 5 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și a cetățenilor Confederației Elvețiene și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 17 decembrie 2018.

Nr. 1.251.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 545 din 18 septembrie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3—5 și art. 9 din Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Irina-Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3—5 și art. 9 din Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului, excepție ridicată de Societatea Apofis Agro — S.R.L. din comuna Ciorogârla, județul Ilfov, în Dosarul nr. 1.635/259/2016 al Judecătoria Mizil și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.491D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale, respectiv deciziile nr. 755 din 16 decembrie 2014, nr. 571 din 15 septembrie 2015 și nr. 670 din 17 noiembrie 2016.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 12 septembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 1.635/259/2016, **Judecătoria Mizil a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3—5 și art. 9 din Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului.** Excepția a fost ridicată de Societatea Apofis Agro — S.R.L. din comuna

Ciorogârla, județul Ilfov, într-o cauză având ca obiect soluționarea acțiunii privind pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de contract de vânzare a unor terenuri agricole situate în extravilan.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că aplicarea prevederilor Legii nr. 17/2014 și în cazul antecontractelor de vânzare-cumpărare încheiate anterior intrării în vigoare a acestui act normativ duce la desființarea dreptului de creanță al promitentului-cumpărător, dobândit în mod valabil, ceea ce reprezintă o încălcare a principiului constituțional al neretroactivității legii civile, precum și a dispozițiilor constituționale și convenționale referitoare la dreptul de proprietate privată și protecția proprietății.

6. În acest sens se arată că aplicarea dispozițiilor art. 5 din actul normativ criticat și antecontractelor încheiate înainte de intrarea în vigoare a acestei legi creează posibilitatea exercitării dreptului de preempțiune cu privire la același teren, în detrimentul promitentului-cumpărător, ceea ce duce la anihilarea efectelor antecontractului de vânzare-cumpărare și la lipsirea de eficiență juridică a dreptului de creanță născut în mod valabil în patrimoniul promitentului-cumpărător. Astfel, nu se mai poate obține îndeplinirea exactă a obligației asumate de promitentul-vânzător, nefiind posibilă nici executarea silită prin echivalent, nici rezoluțiunea antecontractului. În acest mod promitentul-cumpărător suferă o sancțiune pentru nerespectarea unor obligații care nu erau prevăzute de lege la data încheierii antecontractului. Se mai arată că, deși prin Decizia nr. 24 din 26 septembrie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, s-a statuat că instanța de judecată poate dispune îndeplinirea formalităților prevăzute de art. 3, art. 4 și art. 9 din Legea nr. 17/2014, nu întotdeauna instanțele procedează în acord cu această decizie.

7. Se mai susține că promitentul-cumpărător nu poate cere în numele său înscrierea terenului în cartea funciară, în condițiile în care acesta nu este înscris, întrucât aceste operațiuni sunt condiționate de dovada dreptului de proprietate. Chiar dacă, în principiu, este posibil ca, în timpul procesului, instanța să abilitaze reclamantul pentru efectuarea acestor formalități, totuși această operațiune necesită un termen îndelungat și costuri extrem de mari, iar instanțele nu dispun întotdeauna o astfel de măsură. Pe de altă parte, în multe zone din țară nu sunt actualizate hărțile cadastrale în sistem digital, astfel încât terenurile nu pot fi înregistrate. Astfel, neputând fi înscris imobilul în cartea funciară și la rolul fiscal, acțiunea promovată în pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de contract de vânzare-cumpărare devine inadmisibilă, fără ca promitentul-cumpărător de bună-credință să fie culpabil în vreun fel pentru

această situație, întrucât condițiile care au determinat inadmisibilitatea nu erau prevăzute de lege la data încheierii antecontractului.

8. Se mai invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții Constituționale referitoare la noțiunile „bun”, „speranță legitimă”, „drept de creanță”, „ingerința în dreptul de proprietate”. În acest context se arată că, la momentul încheierii antecontractului de vânzare-cumpărare, nu era în vigoare nicio dispoziție legală care să creeze posibilitatea pierderii dreptului promitentului-cumpărător prin exercitarea unui drept de preempțiune. În considerarea acestui fapt și având în vedere toate dispozițiile legale din dreptul intern, precum și jurisprudența relativ stabilă în materie, reclamantul a încheiat un antecontract de vânzare-cumpărare, neavând posibilitatea să prevadă intervenția ulterioară a unei legi care să recunoască un drept de preempțiune asupra aceluiași bun, respectiv să își regleze conduita în acord cu aceste dispoziții legale. Autorul excepției arată că, în virtutea dreptului de creanță pe care îl are, drept de creanță care, potrivit Deciziei Curții Constituționale nr. 755 din 16 decembrie 2014, paragraful 24, este considerat un „bun” căruia îi sunt aplicabile pe deplin dispozițiile constituționale referitoare la dreptul de proprietate privată, poate pretinde că are cel puțin o speranță legitimă de a obține exercițiul efectiv al dreptului de proprietate. Astfel, dispozițiile Legii nr. 17/2014 și aplicarea ei antecontractelor de vânzare-cumpărare încheiate anterior intrării ei în vigoare reprezintă o ingerință în dreptul de proprietate al promitentului-cumpărător. Or, această ingerință nu era prevăzută de lege, nefiind accesibilă și previzibilă.

9. Se mai susține și încălcarea accesului liber la justiție, dat fiind faptul că instanțele judecătorești resping ca inadmisibile acțiunile având ca obiect pronunțarea unor hotărâri care să țină loc de contract de vânzare-cumpărare, în cazul în care nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de Legea nr. 17/2014, act normativ care nu era în vigoare la data încheierii antecontractului de vânzare-cumpărare, ceea ce este de natură să golească de conținut și dispozițiile art. 1.669 din Codul civil, referitor la promisiunea de vânzare și promisiunea de cumpărare. În acest sens, se arată că impunerea prin lege a unor exigențe sau condiții pentru valorificarea de către titular a dreptului său subiectiv, chiar dacă constituie îngărdiri ale accesului liber la justiție, trebuie să aibă o justificare, prin prisma finalității urmărite, dar exigențele astfel instituite să fie rezonabile, astfel încât să nu antreneze o restrângere excesivă a dreptului, de natură să pună sub semnul întrebării însăși existența acestuia.

10. **Judecătoria Mizil** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că dispozițiile legale criticate se circumscriu domeniului propriu de reglementare al legii, fiind norme de imediată aplicare, care se impun a fi analizate în toate cazurile în care, ulterior intrării ei în vigoare, instanța de judecată are a analiza îndeplinirea condițiilor de validitate pentru pronunțarea unei hotărâri judecătorești care să țină loc de act de vânzare-cumpărare pentru terenuri agricole situate în extravilan. Invocă cele statuate în deciziile Curții Constituționale nr. 755 din 16 decembrie 2014, nr. 480 din 18 iunie 2015, nr. 571 din 15 septembrie 2015 și nr. 670 din 17 noiembrie 2016, precum și Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 24 din 26 septembrie 2016.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

12. **Guvernul** consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale. În acest sens, invocă cele statuate prin deciziile Curții Constituționale nr. 755 din 16 decembrie 2014 și nr. 38 din 3 februarie 2015. De asemenea, consideră că prevederile art. 20 din Constituție nu sunt incidente în cauză, deoarece prevederile legii contestate nu încalcă principiul aplicării cu prioritate a prevederilor din tratatele internaționale la care România este parte.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă prevederile art. 3—5 și art. 9 din Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 178 din 12 martie 2014, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căreia:

— Art. 3: „(1) *Terenurile agricole situate în extravilan pe o adâncime de 30 km față de frontiera de stat și țărmul Mării Negre, către interior, precum și cele situate în extravilan la o distanță de până la 2.400 m față de obiectivele speciale pot fi înstrăinate prin vânzare-cumpărare doar cu avizul specific al Ministerului Apărării Naționale, eliberat în urma consultării cu organele de stat cu atribuții în domeniul siguranței naționale, prin structurile interne specializate menționate la art. 6 alin. 1 din Legea nr. 51/1991 privind securitatea națională a României, cu modificările și completările ulterioare.*

(2) *Prevederile alin. (1) nu se aplică preemtorilor.*

(3) *Avizele prevăzute la alin. (1) vor fi comunicate în termen de 20 de zile lucrătoare de la înregistrarea cererii de solicitare de către vânzător. Procedura și alte elemente privind obținerea avizului specific al Ministerului Apărării Naționale se reglementează prin normele metodologice de aplicare a legii. În cazul neîndeplinirii acestei obligații de a emite avizul, se consideră ca fiind favorabil.*

(4) *Terenurile agricole situate în extravilan, în care se află situri arheologice, în care au fost instituite zone cu patrimoniu arheologic reperat sau zone cu potențial arheologic evidențiat întâmplător, pot fi înstrăinate prin vânzare doar cu avizul specific al Ministerului Culturii, respectiv al serviciilor publice deconcentrate ale acestuia, după caz, emis în termen de 20 de zile lucrătoare de la înregistrarea cererii de solicitare de către vânzător. Procedura și alte elemente privind obținerea avizului specific al Ministerului Culturii se reglementează prin normele*

metodologice de aplicare a legii. În cazul neîndeplinirii acestei obligații, avizul se consideră ca fiind favorabil.”;

— Art. 4: „(1) Înstrăinarea, prin vânzare, a terenurilor agricole situate în extravilan se face cu respectarea condițiilor de fond și de formă prevăzute de Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, și a dreptului de preempțiune al coproprietarilor, arendașilor, proprietarilor vecini, precum și al statului român, prin Agenția Domeniilor Statului, în această ordine, la preț și în condiții egale.

(2) Prin excepție de la dispozițiile alin. (1), înstrăinarea, prin vânzare, a terenurilor agricole situate în extravilan pe care sunt situate situri arheologice clasate se face potrivit prevederilor Legii nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările ulterioare.

(3) Solicitarea și utilizarea certificatului de carte funciară în contractele translativ de proprietate privind bunurile imobile și alte drepturi reale fac pe deplin dovada bunei-credințe atât a părților din contract, cât și pentru profesionistul instrumentator, cu privire la calitatea de proprietar a vânzătorului asupra imobilului supus vânzării conform descrierii din cartea funciară.”;

— Art. 5: „(1) În toate cazurile în care se solicită pronunțarea unei hotărâri judecătorești care ține loc de contract de vânzare-cumpărare, acțiunea este admisibilă numai dacă antecontractul este încheiat potrivit prevederilor Legii nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare, și ale legislației în materie, precum și dacă sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 3, 4 și 9 din prezenta lege, iar imobilul ce face obiectul antecontractului este înscris la rolul fiscal și în cartea funciară.

(2) Cererea de înscriere în cartea funciară a dreptului de proprietate se respinge dacă nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de prezenta lege.”;

— Art. 9: „Avizul final necesar încheierii contractului de vânzare în formă autentică de către notarul public sau pronunțării de către instanță a unei hotărâri judecătorești care ține loc de contract de vânzare se emite de către structurile teritoriale pentru terenurile cu suprafața de până la 30 de hectare inclusiv, iar pentru terenurile cu suprafața de peste 30 de hectare, de către structura centrală.”

16. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 15 — *Universalitatea*, art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, art. 21 alin. (1), (2) și (3) referitoare la accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și art. 44 alin. (1) și (2) privind dreptul de proprietate privată și garantarea și ocrotirea proprietății private. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 1 — *Protecția proprietății* cuprins în Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că Legea nr. 17/2014 statuează că înstrăinarea, prin vânzare, a terenurilor agricole situate în extravilan se face cu respectarea condițiilor de fond și de formă prevăzute de Codul civil și a dreptului de preempțiune al coproprietarilor, arendașilor, proprietarilor vecini, precum și al statului român, prin Agenția Domeniilor Statului, în această ordine, la preț și în condiții egale [art. 4 alin. (1) din Legea nr. 17/2014], precum și dacă sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 3, 4 și 9 din lege. Scopurile acestei legi sunt: asigurarea securității alimentare, protejarea intereselor naționale și exploatarea resurselor naturale, în concordanță cu interesul național; stabilirea unor măsuri privind reglementarea vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan; comasarea terenurilor agricole în vederea creșterii

dimensiunii fermelor agricole și constituirea exploataților viabile economic.

18. În aceste condiții, astfel cum s-a reținut în jurisprudența Curții Constituționale în materie, în ceea ce privește transferul dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole extravilane, se creează în sarcina vânzătorilor și a cumpărătorilor obligația de a respecta cadrul legal în vigoare la data transferului dreptului de proprietate (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 38 din 3 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 187 din 19 martie 2015, paragrafele 23 și 24).

19. Potrivit art. 5 alin. (1) din Legea nr. 17/2014, în toate cazurile în care se solicită pronunțarea unei hotărâri judecătorești care ține loc de contract de vânzare, acțiunea este admisibilă numai dacă antecontractul este încheiat potrivit prevederilor Codului civil și ale legislației în materie, precum și dacă sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 3, 4 și 9 din Legea nr. 17/2014 (privind existența avizelor specifice eliberate de Ministerul Apărării Naționale și de Ministerul Culturii și a avizului final care atestă parcurgerea procedurii de exercitare a dreptului de preempțiune reglementat prin legea specială, eliberat de structurile teritoriale sau de structura centrală din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale), iar imobilul ce face obiectul antecontractului este înscris la rolul fiscal și în cartea funciară. Totodată, potrivit art. 16 din lege, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 68/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 352 din 13 mai 2014: „Înstrăinarea prin vânzare-cumpărare a terenurilor agricole situate în extravilan fără respectarea dreptului de preempțiune, potrivit art. 4, sau fără obținerea avizelor prevăzute la art. 3 și 9 este interzisă și se sancționează cu nulitatea relativă.”

20. Referitor la criticile de neconstituționalitate invocate în prezenta cauză, Curtea reține că acestea au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale și convenționale invocate și cu motivări similare. Astfel, prin Decizia nr. 670 din 17 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 165 din 7 martie 2017, Curtea, invocând jurisprudența sa pronunțată în această materie, a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, statuând că aplicarea prevederilor Legii nr. 17/2014, în vigoare la data realizării transferului dreptului de proprietate, respectiv la data pronunțării hotărârii judecătorești care să țină loc de act autentic de vânzare, nu echivalează cu încălcarea dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, ci este în concordanță cu principiul activității legii civile. Întrucât promisiunea de vânzare nu este translativă de proprietate, nu se poate reține încălcarea dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, având în vedere că legea nu retroactivează, ci vizează doar condițiile privind transferul dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole situate în extravilan, după intrarea în vigoare a Legii nr. 17/2014.

21. De asemenea, prin Decizia nr. 755 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 9 februarie 2015, paragraful 20, Curtea a statuat că beneficiarul unei promisiuni neexecutate de vânzare este titularul unui drept de creanță, corelativ obligației de a vinde asumate de promitent în temeiul antecontractului, iar nu titularul unui drept de proprietate. Transferul acestuia nu s-a realizat în momentul perfectării antecontractului, ci se va realiza în viitor, la momentul încheierii contractului de vânzare, respectiv al pronunțării hotărârii judecătorești care să țină locul acordului de voință nerealizat. Cu alte cuvinte, valabilitatea antecontractului

de vânzare este supusă legii în vigoare la data încheierii sale, iar efectul specific al acestuia, referitor la transmiterea în viitor a dreptului de proprietate, respectiv la momentul încheierii contractului de vânzare, este supus legii în vigoare la data încheierii acestui din urmă contract. Așadar, îndeplinirea condițiilor legale pentru încheierea contractului de vânzare, respectiv pentru pronunțarea hotărârii judecătorești care să țină loc de contract nu poate fi raportată la un moment anterior, reprezentat de acela al încheierii antecontractului de vânzare, având în vedere că acesta din urmă nu este translativ de proprietate, ci la momentul realizării transferului dreptului de proprietate, moment care este supus legii în vigoare, potrivit principiului *tempus regit actum*.

22. Totodată, prin Decizia nr. 83 din 26 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 196 din 24 martie 2015, paragraful 22, Curtea a reținut că art. 5 din Legea nr. 17/2014 stabilește atribuțiile de natură procedurală ale instanței de judecată de a verifica, pe lângă îndeplinirea condițiilor de validitate ale antecontractului, și condițiile reglementate de art. 3, 4 și 9 din Legea nr. 17/2014, cu modificările și completările ulterioare, după caz. Așadar, de aplicare imediată în domeniul temporal propriu al Legii nr. 17/2014 sunt condițiile necesare a fi întrunite pentru transferul dreptului de proprietate, art. 5 stabilind în sarcina instanței de judecată obligația verificării îndeplinirii acestora la momentul pronunțării hotărârii judecătorești care să țină loc de act autentic.

23. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate referitoare la art. 44 privind dreptul de proprietate privată și la art. 1 privind protecția proprietății private din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prin Decizia nr. 147 din 17 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 12 mai 2016, paragraful 18, Curtea a observat, pe de o parte, că, potrivit prevederilor constituționale, dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului sunt garantate, însă conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite prin lege. Pe de altă parte, problema garantării și ocrotirii constituționale a dreptului de proprietate asupra bunului imobil ce face obiectul promisiunii de vânzare nu se poate invoca în favoarea unei

persoane care nu este titularul acestui drept, ce ar urma să se nască ulterior (Decizia nr. 36 din 3 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 199 din 25 martie 2015, și Decizia nr. 1.382 din 20 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 47 din 20 ianuarie 2012). Or, autorul excepției de neconstituționalitate se află în această ipoteză, întrucât promisiunea de vânzare nu este translativă de proprietate.

24. Referitor la critica de neconstituționalitate raportată la art. 21 privind accesul liber la justiție și la art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, prin raportare la art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, autorul excepției susține că prevederile de lege criticate instituie în sarcina justițiabilului obligații noi, cum sunt obținerea extrasului de carte funciară și a avizului pentru exercitarea dreptului de preempțiune, ceea ce îngreudește accesul liber la justiție. Cu privire la această critică, prin Decizia nr. 670 din 17 noiembrie 2016, paragraful 25, Curtea a reținut că principiul fundamental al accesului liber la justiție permite oricărei persoane să se adreseze justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime. Or, și în prezenta cauză, autorul excepției, în calitate de promitent-cumpărător, s-a adresat instanței solicitând pronunțarea unei hotărâri judecătorești care să țină loc de contract de vânzare, în temeiul art. 1.669 din Codul civil, având, așadar, posibilitatea efectivă de a-și apăra dreptul de creanță. De altfel, așa cum a reținut Curtea prin Decizia nr. 480 din 18 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 12 august 2015, paragraful 16, dreptul la un proces echitabil, reglementat de art. 6 din Convenție, presupune respectarea unor principii fundamentale, precum contradictorialitatea, dreptul de apărare, egalitatea procesuală, cu toate consecințele ce decurg din acestea, iar prevederile art. 5 din Legea nr. 17/2014 reglementează o condiție de admisibilitate a unei acțiuni în justiție.

25. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Apofis Agro — S.R.L. din comuna Ciorogârla, județul Ilfov, în Dosarul nr. 1.635/259/2016 al Judecătoriei Mizil și constată că prevederile art. 3—5 și art. 9 din Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Mizil și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 18 septembrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Irina-Loredana Gulie

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 555

din 18 septembrie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26, art. 28 și art. 29 din Decretul-lege nr. 115/1938 pentru unificarea dispozițiilor privitoare la cărțile funciare, cu modificările ulterioare, precum și a prevederilor art. 72 alin. (2) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Irina-Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26, art. 28 și art. 29 din Decretul-lege nr. 115/1938 pentru unificarea dispozițiilor privitoare la cărțile funciare, cu modificările ulterioare, excepție ridicată de Nagy Attila în Dosarul nr. 13.716/320/2016 al Tribunalului Mureș — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.910D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorul excepției a depus la dosar note scrise prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens arată că existența unor acte normative diferite, pentru regiuni distincte ale țării, nu este de natură să creeze discriminări, invocând în acest sens deciziile Curții Constituționale nr. 205 din 9 iulie 2002, nr. 653 din 10 iunie 2008 și nr. 420 din 15 aprilie 2010.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 7 noiembrie 2017, astfel cum a fost îndreptată prin Încheierea din 11 decembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 13.716/320/2016, **Tribunalul Mureș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26, art. 28 și art. 29 din Decretul-lege nr. 115/1938 pentru unificarea dispozițiilor privitoare la cărțile funciare, cu modificările ulterioare.** Excepția a fost ridicată de Nagy Attila într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni în uzucapiune imobiliară.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile legale în temeiul cărora instanța de judecată a făcut aplicarea dispozițiilor Decretului-lege

nr. 115/1938 în speța dedusă soluționării sale, respectiv prevederile art. 72 alin. (2) din Legea nr. 7/1996, sunt neconstituționale, deoarece încalcă principiul constituțional al egalității în drepturi. Se arată, în acest sens, că cetățenii domiciliați în regiunile din țară unde se aplică regimul de carte funciară reglementat de Decretul-lege nr. 115/1938 sunt discriminați, deoarece acestora nu li se aplică prevederile Codului civil din 1864 referitoare la uzucapiunea de 10 ani și care nu reglementează condiția ca proprietarul tabular să fie decedat. Se mai susține că menținerea, în anumite regiuni, a regimului de carte funciară reglementat de Decretul-lege nr. 115/1938 echivalează cu restrângerea drepturilor similare conferite de Codul civil din 1864, în sensul că, în ipoteza aplicării acestor din urmă prevederi legale, ar fi putut opera uzucapiunea de 10 ani, chiar împotriva unui proprietar tabular nedecedat. În schimb, în ipoteza aplicării prevederilor Decretului-lege nr. 115/1938, uzucapiunea poate opera doar pentru o posesie exercitată timp de 20 de ani, împotriva unui proprietar tabular decedat. Se mai arată că, pentru aceleași motive, sunt neconstituționale și dispozițiile art. 26, art. 28 și art. 29 din Decretul-lege nr. 115/1938.

7. Se mai susține că prevederile art. 72 alin. (2) din Legea nr. 7/1996 contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) din Constituție, în componenta sa referitoare la calitatea legii, prin raportare la normele de tehnică legislativă cuprinse în art. 2, art. 64 și următoarele din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, deoarece nu stabilesc o dată exactă de abrogare a Decretului-lege nr. 115/1938, ci doar condiții care trebuie îndeplinite în vederea abrogării acestui din urmă act normativ. Se arată, în acest sens, că textul de lege criticat face o trimitere vagă la momentul abrogării acestui act normativ, prin constatarea de către alte instituții decât organul legislativ, respectiv oficiile de cadastru și publicitate imobiliară județene, a momentului ieșirii din vigoare. Se mai susține că, în acest mod, respectiv prin abrogarea la date diferite a Decretului-lege nr. 115/1938, în funcție de finalizarea lucrărilor de cadastru pentru fiecare județ, se încalcă principiul constituțional al statului unitar, ce presupune aplicarea unei legislații unitare pe întreg teritoriul țării.

8. **Tribunalul Mureș — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens se apreciază că menținerea în vigoare a dispozițiilor legale care stabilesc condițiile uzucapiunii, cuprinse în Decretul-lege nr. 115/1938, este justificată prin faptul că în anumite județe este aplicabil regimul de carte funciară, iar imobilul respectiv este înscris în cartea funciară. Se arată că textele de lege criticate nu reglementează diferențieri nejustificate între cetățeni, în funcție de dobândirea dreptului de proprietate prin uzucapiune, invocând cele statuate în jurisprudența Curții Constituționale,

precum și în cea a Curții Europene a Drepturilor Omului, referitoare la principiul egalității. Se mai apreciază că aplicabilitatea tranzitorie a dispozițiilor art. 28 din Decretul-lege nr. 115/1938 este justificată obiectiv și rațional de procesul de definitivare a lucrărilor de cadastru și a registrelor de publicitate imobiliară pentru întreg teritoriul țării.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

10. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens invocă cele statuate în jurisprudența Curții Constituționale în materie, respectiv Decizia nr. 205 din 9 iulie 2002, Decizia nr. 653 din 10 iunie 2008 și Decizia nr. 420 din 15 aprilie 2010, potrivit cărora din reglementarea Legii nr. 7/1996 rezultă voința legiuitorului de a institui o aplicare treptată a noii legi, cu consecința incidenței, în continuare, a vechilor dispoziții ale Decretului-lege nr. 115/1938 în regimul de carte funciară. De asemenea invocă Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. LXXXVI (86) din 10 decembrie 2007, pronunțată în soluționarea unui recurs în interesul legii, potrivit căreia, în situația prescripțiilor achizitive începute sub imperiul Decretului-lege nr. 115/1938 și împlinite după intrarea în vigoare a Legii nr. 7/1996, acțiunile în constatarea dobândirii dreptului de proprietate prin uzucapiune, în regim de carte funciară, sunt guvernate de dispozițiile legii vechi, respectiv ale Decretului-lege nr. 115/1938.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, potrivit încheierii de sesizare, îl reprezintă prevederile art. 26, art. 28 și art. 29 din Decretul-lege nr. 115/1938 pentru unificarea dispozițiilor privitoare la cărțile funciare, publicat în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 95 din 27 aprilie 1938. Având în vedere că notele scrise depuse în susținerea excepției se referă și la dispozițiile art. 72 alin. (2) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 61 din 26 martie 1996, Curtea reține ca obiect al excepției atât aceste din urmă dispoziții legale, cât și pe cele ale art. 26, art. 28 și art. 29 din Decretul-lege nr. 115/1938 pentru unificarea dispozițiilor privitoare la cărțile funciare. În ceea ce privește stabilirea obiectului excepției de neconstituționalitate, Curtea, în jurisprudența sa, a statuat, cu valoare de principiu, că, în exercitarea controlului de constituționalitate, instanța de contencios constituțional trebuie să țină cont de voința reală a părții care a ridicat excepția de neconstituționalitate (în acest sens, Decizia nr. 775 din 7 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.006 din

18 decembrie 2006; Decizia nr. 297 din 27 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 309 din 9 mai 2012).

14. De asemenea, în legătură cu obiectul excepției, Curtea reține că, potrivit dispozițiilor art. 230 lit. g) din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409 din 10 iunie 2011: „La data intrării în vigoare a Codului civil se abrogă: (...) g) Decretul-lege nr. 115/1938 pentru unificarea dispozițiilor privitoare la cărțile funciare, publicat în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 95 din 27 aprilie 1938, cu modificările ulterioare;”. Deși dispozițiile legale criticate nu mai sunt în vigoare, având în vedere considerentele Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează să analizeze dispozițiile legale criticate, având în vedere că ele sunt aplicabile cauzelor deduse soluționării instanței de judecată. Prevederile legale criticate au următorul conținut:

— Art. 26 din Decretul-lege nr. 115/1938: „*Drepturile reale se vor dobândi fără înscriere în cartea funciară din cauză de moarte, accesiune, vânzare silită, și expropriere; titularul nu va putea însă dispune de ele prin carte funciară, decât după ce s-a făcut înscrierea.*”;

— Art. 28 din Decretul-lege nr. 115/1938: „*Cel ce a posedat un bun nemișcător în condițiile legii, timp de 20 ani, după moartea proprietarului înscris în cartea funciară, va putea cere înscrierea dreptului uzucapat.*”

De asemenea, va putea cere înscrierea dreptului său, cel ce a posedat un bun nemișcător în condițiile legii, timp de 20 ani, socotiți de la înscrierea în cartea funciară a declarațiunii de renunțare la proprietate.”;

— Art. 29 din Decretul-lege nr. 115/1938: „*Regulile privitoare la prescripțiune se vor aplica prin asemănare la socotirea termenelor de uzucapiune, precum și la întreruperea și suspendarea ei.*”;

— Art. 72 alin. (2) din Legea nr. 7/1996: „(2) *La data finalizării lucrărilor cadastrale și a registrelor de publicitate imobiliară pentru întreg teritoriul administrativ al unui județ își încetează aplicabilitatea, pentru județul respectiv, următoarele dispoziții legale: (...) Decretul-lege nr. 115 din 27 aprilie 1938 pentru unificarea dispozițiilor referitoare la cărțile funciare, publicat în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 95 din 27 aprilie 1938, cu modificările ulterioare; (...)*”.

15. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3), în ceea ce privește referirea la statul unitar, art. 1 alin. (5) din Constituție, în componenta sa referitoare la calitatea legii, precum și art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că art. 26 din Decretul-lege nr. 115/1938 reglementează în mod limitativ cazurile în care un drept real imobiliar poate fi dobândit fără înscriere în cartea funciară, respectiv dobândirea prin moștenire, accesiune imobiliară, vânzare silită sau expropriere. Potrivit tezei a doua din acest text de lege, actele de dispoziție, în legătură cu dreptul real astfel dobândit, nu sunt posibile decât după înscrierea dreptului. Analizând actul de sesizare a Curții, precum și înscrisurile atașate sesizării, respectiv Sentința civilă nr. 2.339 din 10 mai 2017, pronunțată de Judecătoria Târgu Mureș în Dosarul nr. 13.716/320/2016, Curtea reține că obiectul cauzei deduse soluționării instanței de judecată l-a constituit cererea privind constatarea dobândirii

dreptului de proprietate, prin uzucapiune, asupra unui imobil situat în Târgu Mureș, ca urmare a posesiunii utile și netulburate pentru o perioadă de 10 ani, în temeiul art. 1895—1899 din Codul civil din 1864. Instanța de judecată a respins ca inadmisibilă cererea de chemare în judecată, cu motivarea că, date fiind, pe de o parte, locul situării imobilului, unde a funcționat regimul de carte funciară reglementat de Decretul-lege nr. 115/1938, iar, pe de altă parte, data începerii cursului prescripției achizitive, dispozițiile legale aplicabile sunt cele corespunzătoare cuprinse în art. 28 teza întâi din Decretul-lege nr. 115/1938. Prin urmare, dispozițiile art. 26 din Decretul-lege nr. 115/1938 nu îndeplinesc condiția de admisibilitate referitoare la legătură cu soluționarea cauzei, în sensul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992. În acord cu jurisprudența Curții Constituționale, „legătura cu soluționarea cauzei” presupune atât aplicabilitatea textului criticat în cauza dedusă judecătii, cât și necesitatea invocării excepției de neconstituționalitate în scopul restabilirii stării de legalitate, condiții ce trebuie întrunite cumulativ, pentru a fi satisfăcute exigențele pe care le impun dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, în privința pertinentei excepției de neconstituționalitate în desfășurarea procesului [a se vedea, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 179 din 1 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409 din 3 iunie 2014, paragraful 23, Decizia nr. 540 din 15 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 960 din 30 decembrie 2014, paragraful 26, Decizia nr. 376 din 26 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 598 din 7 august 2015, paragraful 26, sau Decizia nr. 108 din 7 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 423 din 8 iunie 2017, paragraful 20]. Or, prevederile art. 26 din Decretul-lege nr. 115/1938 nu se referă la dobândirea unui drept real ca efect al uzucapiunii, astfel încât nu este aplicabil cauzei deduse soluționării instanței de judecată. În aceste condiții, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 din Decretul-lege nr. 115/1938 urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

17. Referitor la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 și 29 din Decretul-lege nr. 115/1938, precum și ale art. 72 alin. (2) din Legea nr. 7/1996, Curtea reține că, până la intrarea în vigoare a Codului civil din 2009, regimul dobândirii drepturilor reale imobiliare prin uzucapiune a fost reglementat prin două acte normative: pe de o parte, Codul civil din 1864, titlul XX — *Despre prescripție*, aplicabil în regiunile în care a funcționat sistemul de publicitate imobiliară bazat pe registrele de transcripțiuni și inscripțiuni (în care se operau transcrierea actelor juridice referitoare la proprietate și înscrierea anumitor mențiuni referitoare la ipotecă sau privilegii, în registre speciale, ținute de judecătorii), iar, pe de altă parte, în regiunile supuse regimului de publicitate imobiliară prin vechile cărți funciare, uzucapiunea a operat în condițiile prevăzute în art. 27 și 28 din Decretul-lege nr. 115/1938.

18. Prevederile art. 28 din Decretul-lege nr. 115/1938, textul de lege criticat în prezenta cauză, reglementează două cazuri de uzucapiune extratabulară, respectiv uzucapiunea care operează în favoarea unei persoane care nu este înscrisă în cartea funciară. Potrivit acestui text de lege, în care cazul în care o persoană posedă neîntrerupt un imobil timp de 20 de ani, fie de la decesul titularului înscris în cartea funciară, fie de la data înscrierii declarației de renunțare a acestuia la dreptul tabular, atunci se va putea solicita instanțelor de judecată atât constatarea dobândirii dreptului de proprietate prin uzucapiune, cât și înscrierea în cartea funciară a drepturilor reale imobiliare

astfel dobândite. Totodată, art. 29 din Decretul-lege nr. 115/1938, textul de lege criticat în prezenta cauză, reglementează regulile privind calcularea termenelor prescripției achizitive, precum și întreruperea și suspendarea acestora, în sistemul cărții funciare instituit de acest act normativ.

19. De asemenea, Curtea reține că Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996 a reglementat un singur sistem de publicitate imobiliară, la nivelul întregii țări, respectiv cel al cărții funciare, fiind aplicabilă uzucapiunea de drept comun, astfel cum este reglementată în Codul civil din 1864, respectiv Codul civil din 2009. În absența unor dispoziții tranzitorii cuprinse în Legea nr. 7/1996, prin Decizia nr. LXXXVI (86) din 10 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 697 din 14 octombrie 2008, Înalta Curte de Casație și Justiție, în soluționarea unui recurs în interesul legii, s-a pronunțat în legătură cu dispozițiile legale aplicabile în cazul acțiunilor care au ca obiect constatarea dobândirii dreptului de proprietate prin uzucapiune, în teritoriile în care s-au aplicat prevederile Decretului-lege nr. 115/1938, în materia prescripțiilor achizitive împlinite după intrarea în vigoare a Legii cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996. Prin această decizie, Înalta Curte a reținut că, având în vedere prevederile art. 72 alin. (2) din Legea nr. 7/1996, potrivit cărora dispozițiile Decretului-lege nr. 115/1938 își încetează aplicabilitatea la data finalizării lucrărilor cadastrale și a registrelor de publicitate imobiliară pentru întreg teritoriul administrativ al unui județ, legea veche (Decretul-lege nr. 115/1938) ultraactivează în întregul ei, acțiunea sa neputând înceta decât în momentul fixat de legiutor. În consecință, s-a reținut că, pentru posesia imobilelor situate în regimul de carte funciară, începute sub imperiul Decretului-lege nr. 115/1938, acțiunea în constatarea dreptului de proprietate prin uzucapiune este reglementată de prevederile acestui decret chiar și după data intrării în vigoare a Legii nr. 7/1996. De asemenea, prin aceeași decizie, Înalta Curte a reținut, în legătură cu raportul dintre legea veche (normele cuprinse în art. 27 și 28 din Decretul-lege nr. 115/1938) și legea nouă (prevederile Codului civil din 1864 referitoare la uzucapiune), că, în absența unor dispoziții tranzitorii, trebuie să se recurgă la interpretarea sistematică a dispozițiilor art. 69 alin. (2) și (3) cu referire la art. 56 alin. (1) și art. 58 alin. (1) din Legea nr. 7/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 3 martie 2006. Potrivit art. 69 alin. (2) din Legea nr. 7/1996, republicată, numai la finalizarea lucrărilor cadastrale și a registrelor de publicitate imobiliară pentru întreg teritoriul administrativ al unui județ își încetează aplicabilitatea Decretul-lege nr. 115/1938, iar, în conformitate cu dispoziția alin. (3) al aceluiași articol, doar ca urmare a definitivării cadastrului la nivelul întregii țări intervine și abrogarea acestui decret. Astfel, din interpretarea coroborată a acestor dispoziții legale, Înalta Curte a subliniat voința neîndoielnică a legiutorului de a institui o aplicare treptată a noii legi, cu consecința incidenței, în continuare, a vechilor dispoziții ale Decretului-lege nr. 115/1938 în regimul de carte funciară.

20. Curtea reține, în acest context, că prevederile art. 69 alin. (2) și (3) din Legea nr. 7/1996, republicată, au preluat, cu modificări, dispozițiile art. 72 alin. (2) din Legea nr. 7/1996, textul de lege criticat care formează obiectul excepției de neconstituționalitate. În prezenta cauză, critica de neconstituționalitate privește, în esență, faptul că, prin menținerea în vigoare a prevederilor Decretului-lege nr. 115/1938, se aduce atingere egalității în drepturi, aplicându-li-se unor cetățeni un statut juridic discriminatoriu față de cetățenii care nu cad sub incidența acestui act normativ.

21. În legătură cu aceste susțineri, Curtea reține că, prin Decizia nr. 1.054 din 14 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 563 din 13 august 2009, a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27, art. 28 și art. 29 din Decretul-lege nr. 115/1938, prin raportare la dispozițiile art. 16 din Constituție și cu o motivare identică celei formulate și în prezenta cauză. Prin această decizie, Curtea a reținut că principiul egalității în fața legii nu înseamnă uniformitate, așa încât, în cazul unor situații diferite, un tratament diferit este posibil atunci când acesta se justifică în mod obiectiv și rațional. Or, aplicabilitatea tranzitorie a dispozițiilor art. 28 din Decretul-lege nr. 115/1938 este justificată obiectiv și rațional de procesul de definitivare a lucrărilor de cadastru și a registrelor de publicitate imobiliară pentru întregul teritoriu al țării. De asemenea, Curtea a mai reținut că aplicarea concomitentă a celor două reglementări, cărțile funciare și registrele de transcripțiuni și inscripțiuni, în regiuni diferite ale țării, nu demonstrează existența unei discriminări între cetățeni. Aceasta întrucât coexistența temporară a unor reglementări ce reflectă rezultatul unei evoluții istorice se aplică în mod egal tuturor cetățenilor, iar nu în funcție de persoana uneia sau a celeilalte părți, într-un act juridic prin care se transmit drepturi reale imobiliare, determinant fiind doar locul situației imobilului. Or, egalitatea în drepturi a cetățenilor nu este cu nimic afectată atunci când legea se aplică diferit unor subiecte de drepturi și obligații aflate în situații diferite.

22. În legătură cu susținerile referitoare la faptul că, în temeiul prevederilor art. 72 alin. (2) din Legea nr. 7/1996, abrogarea Decretului-lege nr. 115/1938 se realizează la date diferite, în funcție de finalizarea lucrărilor de cadastru pentru fiecare județ, ceea ce contravine principiului constituțional al statului unitar român, Curtea reține că, în jurisprudența menționată, a statuat că existența unor acte normative aplicabile numai în anumite zone ale țării nu este de natură să afecteze caracterul unitar al statului, ci pune numai problema aplicării în spațiu a respectivelor acte. Ca efect al aplicării Legii nr. 7/1996, este în curs de realizare unificarea legislativă a regimului de

publicitate imobiliară, care urmează să se aplice pe întreg teritoriul țării, dar, din cauza complexității condițiilor tehnice, nu dintr-o dată, ci treptat. Esențial în această materie este faptul că, în ceea ce privește coexistența în spațiu a două ori chiar a mai multe reglementări legale, există o singură autoritate legiuitoare de la care emană acestea, nefiind vorba despre un conflict de suveranitate — care privește dreptul internațional public — și nici despre existența unor reglementări multiple într-un stat federal (a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 205 din 9 iulie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 544 din 25 iulie 2002).

23. De asemenea, în prezenta cauză, autorul excepției de neconstituționalitate mai susține că prevederile art. 72 alin. (2) din Legea nr. 7/1996 contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) din Constituție, în componenta sa referitoare la calitatea legii, prin raportare la normele de tehnică legislativă cuprinse în art. 2, art. 64 și următoarele din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, deoarece nu stabilesc o dată exactă de abrogare a Decretului-lege nr. 115/1938, ci doar condiții care trebuie îndeplinite în vederea abrogării acestui din urmă act normativ. În legătură cu aceste susțineri, Curtea reține că, potrivit textului de lege criticat, la data finalizării lucrărilor cadastrale și a registrelor de publicitate imobiliară pentru întreg teritoriul administrativ al unui județ își încetează aplicabilitatea, pentru județul respectiv, Decretul-lege nr. 115/1938. Prin urmare, textul de lege criticat reglementează în mod expres momentul abrogării implicite a Decretului-lege nr. 115/1938, în funcție de finalizarea lucrărilor de cadastru și a registrelor de publicitate imobiliară, astfel încât nu pot fi reținute susținerile autorului excepției. Faptul realizării operațiunilor tehnice de cadastru de către oficiile teritoriale de cadastru și publicitate imobiliară nu echivalează cu investirea acestora cu atribuția de abrogare a unui act normativ, atribuție ce aparține în mod exclusiv legiuitorului.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 din Decretul-lege nr. 115/1938 pentru unificarea dispozițiilor privitoare la cărțile funciare, cu modificările ulterioare, excepție ridicată de Nagy Attila în Dosarul nr. 13.716/320/2016 al Tribunalului Mureș — Secția civilă.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe și constată că prevederile art. 28 și 29 din Decretul-lege nr. 115/1938 pentru unificarea dispozițiilor privitoare la cărțile funciare, precum și ale art. 72 alin. (2) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Mureș — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 18 septembrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Irina-Loredana Gulie

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

**privind aprobarea Ghidului solicitantului elaborat
în baza Hotărârii Guvernului nr. 807/2014 pentru instituirea
unor scheme de ajutor de stat având ca obiectiv stimularea
investițiilor cu impact major în economie și a Ghidului
de plată elaborat în baza Hotărârii Guvernului nr. 807/2014
pentru instituirea unor scheme de ajutor de stat
având ca obiectiv stimularea investițiilor
cu impact major în economie**

Având în vedere:

— art. IV alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 476/2018 privind modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 807/2014 pentru instituirea unor scheme de ajutor de stat având ca obiectiv stimularea investițiilor cu impact major în economie;

— Referatul nr. 601.956 din 22.11.2018 al Direcției generale ajutor de stat, în temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Ghidul solicitantului elaborat în baza Hotărârii Guvernului nr. 807/2014 pentru instituirea unor scheme de ajutor de stat având ca obiectiv stimularea investițiilor cu impact major în economie — Revizia 3 și Ghidul de plată elaborat în baza Hotărârii Guvernului nr. 807/2014 pentru instituirea unor scheme de ajutor de stat având ca obiectiv stimularea investițiilor cu impact major în economie — Revizia 3, prevăzute în anexele nr. 1 și 2 la prezentul ordin.

Art. 2. — Anexele nr. 1 și 2*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se difuzează Direcției generale ajutor de stat, care va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.629/2018 privind aprobarea Ghidului solicitantului elaborat în baza Hotărârii Guvernului nr. 807/2014 pentru instituirea unor scheme de ajutor de stat având ca obiectiv stimularea investițiilor cu impact major în economie și a Ghidului de plată elaborat în baza Hotărârii Guvernului nr. 807/2014 pentru instituirea unor scheme de ajutor de stat având ca obiectiv stimularea investițiilor cu impact major în economie, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 666 și 666 bis din 31 iulie 2018.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 10 decembrie 2018.
Nr. 3.741.

*) Anexele nr. 1 și 2 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1075 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2019 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2019 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

